

Lucrurile ascunse și cele văzute

Text biblic : Romani 2:12-24,28-29

Versetul de aur

Ci iudeu este acela care este iudeu înăuntru; și tăiere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în slovă; un astfel de iudeu își scoate lauda nu de la oameni, ci de la Dumnezeu. Rom 2:29

Introducere

Pavel a scris scrisoarea bisericii din Roma în jurul anului 58 AD., aproape de sfârșitul celei de-a treia călătorii misionare. El nu vizitase Roma, dar spera să facă acest lucru în viitorul apropiat (Rom 1:10). În ciuda acestei lipse de familiaritate directă, Pavel a fost destul de bine informat cu privire la problemele care au cauzat distensiuni în Biserica Romei. Conflictul dintre Creștinii de origine evreiască și cele dintre Neamuri a fost una dintre aceste probleme. Acest lucru a accentuat probabil expulzarea tuturor evreilor din oraș printr-un edict emis de împăratul Claudiu în anul 49 AD. (Fapte 18:2).

Când Pavel a scris, Claudiu era mort, iar evreii se reîntorseseră la Roma. Printre ei se numărau și creștinii evrei. Creștinii și-au asumat în mod necesar roluri de conducere în biserica din Roma, în timpul când creștinii evrei au fost expulzați. Circumcizia, un semn al vechiului legământ, poate că a devenit un punct de aprins de discuție în acest conflict. Pentru poporul evreu, circumcizia a început cu Avraam (Gen 17) ca semn al legământului dintre Dumnezeu și Avraam. Asta a fost în jurul anului 2000 BC. Aproximativ 550 de ani mai târziu, circumcizia copiilor de sex masculin a fost stabilită de a avea loc când copilul are opt zile (Lev 12:3). Pavel a abordat pe larg implicațiile problemei circumciziei în cartea Galatenilor. Dar el a făcut acest lucru și în Romani 2-Lecția de astăzi.

Contextul lecției

I. Judecata adevărată (Rom 2:12-16)

A. Judecați după Lege sau fără de lege (v 12)

O modalitate de a exprima diferența dintre Iudei și neamuri în timpul lui Pavel era aceea de a spune că Iudeii erau după lege, în timp ce neamurile erau fără lege. Legea pe care Pavel a avut-o în minte a fost dată de Dumnezeu prin Moise pentru națiunea lui Israel: legea lui Moise. Primele cinci cărți ale Vechiului Testament, întruchipează această lege.

Evreii își cunoșteau bine legea. A fost baza credinței lor, fiind studiată și practică de secole. Cu toate acestea, ei au încălcat cu bună știință această lege și nu au putut evita să fie judecați în conformitate cu aceste încălcări. Neamurilor, la rândul lor, nu li s-a dat această revelație specială a legii de la Dumnezeu. Chiar și așa, Rom 1:18-21 stabilește că neamurile nu puteau scăpa de judecată invocând ignoranță.

B. Ascultători sau împlinitori? (v13-15)

Biblia îl prezintă pe Domnul ca pe judecătorul întotdeauna drept și pe oameni ca nedrepti și vinovați de păcat, provocând astfel mânia lui Dumnezeu (Rom 2:8; 3:23). Suntem declarați neprihăniți pentru că Hristos a plătit pedeapsa pentru păcatul nostru (3:21-26; 4:25; 5:18).

Cealaltă față a monedei este situația în care unul dintre Neamuri care nu cunoaște Legea lui Moise „fac din fire lucrurile legii”. De exemplu, dacă unul dintre Neamuri credea cu adevărat că adulterul este un lucru rău și trăia cu credințioșie într-o căsătorie monogamă, el sau ea ar ține fără să vrea porunca "să nu precurvești" (Exod 20:14).

În acest fel, neamurile păzesc Legea lui Moise printr-o conștiință proprie. Legea lui Dumnezeu dată națiunii lui Israel nu a fost impunerea unor cerințe nenaturale, nerezonabile sau inutile pentru a trăi. Mai degrabă, legile lui Dumnezeu au dat instrucțiuni pentru a trăi conform planului său creat. Păcatul a distorsionat și a zădărnicit acest plan divin pentru o viață sfântă.

B Pe ascuns sau la vedere (v16)

Atât evreii cu Legea lui Moise, cât și neamurile cu legea scrisă în inimile lor vor fi vinovați în ziua în care Dumnezeu va judeca secretele oamenilor. Oamenii pot scăpa de fapte ascunse de păcat în sistemele judiciare umane, dar nu este așa cu Dumnezeu (1 Corinteni 4:5). El este judecătorul atotștiutor care nu are nevoie de dovezi.

II. Falsa Credințioșie (Romani 2:17-24)

A, Despre cei lăudăroși (v 17-20)

Pavel și-a îndreptat atenția spre cititorii de origine evreiască. Somațiile încep în acest verset cu condiționalul,, Tu care”. Aceste somații prezintă mai multe afirmații urmare de o concluzie logică. Toate aceste descrieri ar putea fi considerate ca o listă a lucrurilor pe care Creștinii de origine evreiască le-ar putea cita cu îngâmfare ca dovadă a superiorității lor față de Creștinii dintre Neamuri. Evreii din timpul lui Pavel au pretins că cunosc planul divin și dorințele Creatorului.

B. Ipocrizie defăimătoare (v 21-24)

Pavel arată câteva din aspectele care defăimează, ceea ce învață ei pe alții, ei nu fac: furtul, precurvia, jefuirea templului, încălcarea legii.

Concluzia la toate aceste lucruri este că din cauza lor, numele lui Dumnezeu este hulit între neamuri.

III. Adevărata identitate (Romani 2:28-29)

A. Aparența exterioară (v 28)

Pavel arată că nu aparența exterioară sau tăierea împrejur îl fac Iudeu.

B. Trăirea dovedește cine ești (v 29)

Pentru a arăta că ești iudeu trebuie să scoți la iveală ce este în interiorul tău, o inimă bună și un suflet bun.. Atunci lauda ta nu va veni de la oameni ci va veni de la Dumnezeu.

CONCLUZII

Ideea inimii ascultătoare a influențat pe Moise și Pavel și așa trebuie să fie pentru noi astăzi. Putem să ne smerim și să lăsăm în urmă tendințele noastre de a fi înțepeniți? Putem avea încredere deplină în Hristos pentru mântuirea noastră, nu pentru faptele noastre bune?

Ce trebuie să memorăm: Dumnezeu vrea o inimă smerită și ascultătoare.